תלמוד בבלי · ראשונים · רי״ף · מפרשים · חידושי אנשי שם

חידושי אנשי שם על מכות

רבי נתן נטע שפירא

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושי אנשי שם על מכות

רבי נתן נטע שפירא

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושי-אנשי-שם-על-מכות/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף ב: 4
דף ג: 5
דף ד. 5

דף ב:

מהר"ם

תניא בתוספתא רבי אמר אף בדיני ממונות והוא לא ידע שיש להם קרוב או פסול תתקיים העדות בשאר והכי פירושא כולה עד וגמרי' מינה מה שפסול קרוב או פסול היינו טעמא דנטפלו לפסולין הלכך אם היו שוגגין ולא נצטרפו לדעת הכשרים בהכשרן ונחלקת מהן העדות וכי היכי דתלינן בדעת הפסולין אי אמר למחזי אתינן אי לאסהודי ה"נ תלינן בדעת הכשרים אם לא הכירו בפסולין כל זה ל' הרמב"ן שהביא ראיה מזו התוספתא לתשובת רב אלפס ז"ל שהביא הר"ן ז"ל וז"ל רבי' אשר"י ולא מסתבר לי כלל דכיון שהעיד הפסול בב"ד נתבטל גם עדות הכשרין ואין תלוי במה שלא הכיר הכשר בקורבתן כי לא נמצא זה בתלמוד דאי איתא שתלוי בהכרת העדים הוי לתלמודא למימר דשיילינן להו לכשרין אם הכירו בפסולין של אלו והכי פירושא דתוספתא והוא לא ידע המלוה שיש לו או ללוה שם קרוב או פסול כי לא הזמינום לעדים אלא הם מעצמן באו לראות תתקיים העדות בשאר עדים וכן משמע מתוך לשון הלכות גדולות שכתב בהן קאמרי רבנן דשטרא דחתימי עליה סהדי ואשתכח חד מנייהו קרוב או פסול נהי דממונא לא מפקינן אפומיה אבל משבעינן ליה אפומא דהאי עד כשר והא דלא מיפסיל עד כשר בצרופו של פסול דאמרי' רווחא שביק למאן דקשיש מיניה ואתא פסול וחתם ומשמע דדוקא לא נפסל הכשר במה שנמצא חתום עם הפסול אבל אם העידו יחד בב"ד נתבטלה גם עדות הכשר ויראה שאם הזמין המלוה עדים כשרים ועמדו שמה קרובים או פסולים אפי' אם כוונו להעיד ובאו והעידו בב"ד לא נתבטלה עדות הכשרים דכיון שיחד את עדיו לאו כל כמינייהו להפסיד בזה ממונו דהא דקאמר תלמודא דשיילינן להו אי למחזי אתו אי לאסהודי אתו היינו דבר הנעשה בפני רוב עם בלא הזמנת עדים ובאין כולם להעיד:

אבל המזמין כו' עד שלא היתה כוונתו אלא בראויין להעיד נל"ק שכל זה היתה הג"ה בס' האלפס מחכם אחד ולא מדברי המחבר ונשתבשה ונכתבה תוך הספר:

בח"מ סי' ל"ו מביאו ולא כתוב וזכור לעדות וגם קל"ק אי זכור יעיד עוד בב"ד בלא צירוף דהרי בח"מ סי' מ"ה תשובת הרא"ש גם בנימוקי יוסף פרק זה בורר מביאה ולא כתב שם וזכור לעדות:

דף ג:

מהר"ם

נ"ל דזה הוא דעת רש"י שפי' בשם רבינו הזקן ועצם ה' לאו דווקא אלא סוף הגבול שזו הוא החמשה והוא סוף הזקן בשבולת באמצע או נאמר עצם חמישי. ר"ל שבולת הזקן מתחת בגרגרת כמו לפר"ח כדאיתא בי"ד סימן קפ"א ואשר"י מייתי ליה ממתני' דנגעים דתנן איזהו הזקן מפרק של לחי עד פיקה של גרגרת.

דף ד.

התוספות בפ"ק דשבועות והאשר"י בפירקין הוכיח דמספרים כעין תער אסור בפאות הראש:

והיינו כרבי יוחנן וס"ל דפליגא סוגיין דלעיל דלא הוה צריך לאוקמי דרב במספרים דהא ברייתא דהעברת שער מדברי סופרים איכא לאוקמא בשער בית השחי ולדברי רב אלפס שהביא שקלא דרב ומימרא דר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן נל"ק דס"ל דלא פליגא ורבי יוחנן במספרים קאמר דמדרבנן אבל בתער מודה דלוקה מדאורייתא ושאר אברים בתער מדרבנן כברייתא דהעברת שער מדברי סופרים ובמספרים שרי כדרב: